

18

Sen Suloksen
Caanan Hää Wieraan,
Ja

Niiden Hartain uskovaisten Sieluin, Hei-
dän wälillänsä ja Kansansa, itsensä yhteen
wihinneen Njän Jesuren siehen kaikkein
pyhimbään hywästi sumattuun nimeen.

ERran armon kautta siinä Jumalan tahdon ja
mielen jälkeen kuin on ensiä Christuren ja sen
hengellisen Morsiamon waihella;

Niin myös Toiseri

Christi- ja Kristi- Wellein ja Elfarten /
Niihin maailmasa Lawallisiin häihin, Sy-
dämmelliseri onnen toiwotureri, warinotta-
misen kansa, että ajat oikein toinen toiselle
nõbrakennureri ja Sielulle kehoitureri Chri-
stillisillä kansa puheilla, rukouksilla ja wisa-
misilla **JUMALLE** kunniaxi,
kulutettaiñin,

Cunteen Osaan Jaettu
Ja Coconpandu

Thomas Nagwaldin Pojallda'
Wuonna 1774.

E U R U S A,
Prändäty Johan Christopher Srenckellidä,
Wuonna 1775.

Imprimatur

In fidem Protocolli

NICLAS HJELT.

Facult. Theol. Ab. Not.

Ensimmäinen Wirsi.

Weisatan cuin: *Jesus minun ilon autuun ic.*

v. 1.

Jesus halun rucouren, Tuul mun kōy-
hän syndisen, Dijen johdat kirjoituksen,
Pyhän tahtos jälkehen, Ett mä sinull
Jumalani, Colminaisus Luoja suuri, Cum-
niapes tekisin, Uskost uskoon kaswaisin.

2. Callis pyhä hengi *HERAN*, Jumalan
ja *JESUREN*, Armos apus joca kerran, Suo
mun sinuld saadaren, Että caicki aiwoituksen,
Hywyderi tarcoituksen, Raannis ihen kieldä-
mään, Maailma pois hyljämään.

3. Etten eläis ihelleni, Mielen nouuttes cai-
kille, Wahingori Sielulleni, Engä surutto-
mille, Tekis sit cuin heille telpa, Etteni pol-
tawaisista welca, Tulis cucan maraman, Muutt
häis Taiwan weisaman.

Toinen Wirsi.

Weisatan cuin: *O! cuinga ihanat ic.*

v. 1.

Jsuurin puhemies, *JESUS* cuin joca ties,
Omilles nyt ja ennen, Onnettomuden
onnen, Ustias annat tulla ja coeturen olla.

2. Heill armo coitapi, Siinaus wuotapi, Ohäll
ett *MORSIAMELLE*, Caik hywä x kaandy heille, Sie-
lum ja ruumin puolest, Jos usko woiwat todest.

2.

3. Sill

3. Sill ennen kihlaust, Molemmat rucoust,
Tartwise huokat sano, Ah! Jesuremmine aino,
Suo kihlas callit Sieluum, Ett olhin mors-
sian sinun.

4. Ill ylkäm Jesu Christ, Tairwut En-
dämmem is, Ustosa cumartamaan, Nöhrn-
des neuwoe saaman, Mut omas aina olem,
Eas rukourem puoleen.

5. Sen pääs sttt ensiri, Kihlans ylk' merki-
ti, Madapi morsiamelle, Se wahwistus on
siehen, Ett miehelle on luotu, Waino hält
awur suotu.

6. Mutt Njät Morsiamet, Endiset nykri-
set, Olemmet sinnausta, Rukoillet Tairwalli-
sta rackaut Sielun woimaa, HERasa elä aina.

8. Viel on yr asia, Perään aateldawa,
Cuin wihil edes olles, Sanotan silloin to-
des, Et Mies saa hänen Waimons, Joka
hält kunnia talos.

8. Waan uskon rukous, Ymmärryren wa-
listus, Pitä sill Sielull olla, Enin tän pääs
taita tulla, Ett eroituren teke, Jos asian oi-
kein näke.

9. Sill ei se kaikista, Miehist eik Wai-
moista, Ymmäret yhteisesti, Mutt ne waan
totisesti, Saawat juur oikein omans, Ikellens
Puolison HERas.

10. Jos he rukouren kans, Jo nuorna
kaswaisans, Nkä ja Morsian nöhräst pnytä
Endämest tändest, Senkaldaist puoliso HER-
rald, Jost ilo ols joka harald.

11. Sitt taita todella, Juur howäll tun-
nolla,

nolla, Molemmiin yhdest mielest, Sydämeest
suust ja kielest, HERRalle kunnia kiitost, Uh-
rata awio liitost.

12. Ett hän on sowitzan, Ja yhteen toi-
mittan, Miehesle oman Waimon, Waimolle
Miehen lahjon, Niit taidam sano siri ett he
on HERRas xri.

13. Mutt löyty niitä kans, Eht luottos
tilasans, Sydämes muutumatoin, Mies wai-
mo suutumatoin, On toinen toisellensa jok hyro
on nähdä kansa.

14. Dikein kyl ihesäns, Cuin rauha mie-
lesäns, Rakasta kaikein tiedost, Saa ihmislid
waan kiitost, Mutt JESUS kuiteng taita, Niit
Miehi Waimoi laitta.

15. Juur raskast waropi, Silloin kuin sa-
nopi sen sanan woi kost teitä, Kaiki ihmiset
kiitä, Niin ymmärretan totta, Ettei oll, sy-
dänd mitta.

16. Sill moni tunnotoin elämäs puoletoin,
Ylkä ett Morsian raukka, Wahingons aja ta-
ka, Ei tutki pahoi teitäs, Jost saa kyl it-
ke toitäs.

17. Sitt näky toderi, Ettei oll rukouxi,
HERRan edesä pidet, Eik myös JESUSTA pyh-
det, Puhemieheri koskaan, Joudutan surkian
sotaan.

18. Ongost se oikia Mies, Elikä Waimo
myös, HERRan tahdost ja suomast, Koska
niti pahast julmast on toinen toistans koh-
taan, Cuin susi lammast vastaan.

19. Näin ombi asia, Monen cans olewa

enimit miehen poulas, Löyhy myös waimoi
todes, Ei HERRan edes totta, Dll pyhä rac-
kautta.

20. Stis perään ajatell, Mies raukka tut-
kistell, Tiedär mitt armos mara, Ettas Chri-
sturen kansa, Olett juur yhden rinnan, Se
tule etres kerran.

21. Olets niin hallinut, Sun waimos
wallinut, Cuin Kristus Seuracundaans,
Rakasti perikundaans, Ja autuum tielle saat-
ti, Niin hän myös sinuld waati.

22. Sill edell kawiär, Sä mies olet Isä-
när, Huonesas tosin saattu, Mut ong sun
cauttas waatay, Hywäll esimerkill wäkes,
Autuuden tielle perhes.

23. Ongost ihminen, Se Taiwaan tuk-
kainen, Waistannu sinust ulos, Namu ja ehto
walos, Teeks HERRalle sen totta, Kiitost ja
rukousta.

24. Ah! Me miehet tunnoldam, Rysykäm
ikeldam, Olemmekost näin tehnet, Isem muut
autuar pyhnett, Ah! Rukoill armo HERR-
ran, Näin assiat paina kerran.

25. Ong elet kuhettu, Ja HERRal uhrat-
tu, Isem waim' lapses, Perhe, Ongost se
pyhä säde, Kännyt meist oikein ulos HERR-
ran sana kirkaas walos.

26. Waan toisin kuuldaw' on, Niin tott
Jumal autakon, Ett Leijonitten tawall, Mo-
ni mies joka haarakk, Elä niin huonesansa,
Cuin perkel joukons kansa.

27. Culke kadoturen tiet, Oli päwi että
nöt,

nöt, Huone wäki on pelmos, Tuur kuin hel-
wetin kehdos, Ei tiedä elämästän, Jos nä-
ke huomist päiväns.

28. Ah! Tukka näitä nyt, Oletkos ilman
snyt, Sun tunnosta mies raukka, Mitäs olet
ajan taka? Helwetin tiet el' Taiwan elämäs
sen näyttä aiwan.

Colmas Wirsi.

Weisatan kuin: Mun HERran hyvän pääll re.

v. I.

Sitä myös toiselta, Waaditan waimolda
Elisabeth Marian kansa, Ja Hannan
aitanansa, JEsust rukoile todes Sydämmes
omias huones.

2. Sill hänell ymmärrns, Luojalda käsi-
tys, On annet armost HERran, Eht werrat
on hän Saaran kyll heikoon ihmisehen, Mut-
ta mies Christurehen.

3. Ah! Näitä kateksan, Ja osan ottakam
Kyll Hallitusest luku, Tekemän pitä wisu,
Niin miehen kuin myös Waimon, Mutuad
ei JEsus kadon.

4. Cuin oikein opetta, Mutuun tiel kuljet-
ta, Näitä kuin armo kerlä, On henges siwiä
nöyrä, Huoka ja huuta hartast ett JEsus
autais pahast.

5. Joka sen estä woi, Cuin wiholliner soi,
Selaseurasen menon, Ja onnettoman elon,
Näit Usmodeus hän saatta, Mut JEsus
kai ne kaata.

6. Cuin rukouren kans, Uskos waan puo-

lestaas, Ylk morsian walmistapi, Ja Sielun
kannistapi, Niit JEsus kansans wihki, Cuin
Syndeins tähden itki.

7. Näin JEsus mailmasta, Tahtopi mor-
sianta, Puhdast isellens otta, Niit joisa ei ol-
totta, Ehdollist synnin pilku, Waan JEsus
sa rippu.

8. Ah! Mutuas Sieluinen, Cuin todell
tietä sen, Ett hän on morsian HErran, JEs-
susen monin kerran, Ei se sitt pyhdä muuta,
Ujallist rikkaut suurta.

9. Woihyhmi ahneita puolison ottaita, Jotk
ei nai miest eik wainoo, Waan raha tawa-
ra talo, Mehii, muut mandareita, Lihan mie-
liä kauneinta.

10. Mut o! Yht autuallist, HErralle o-
tollist, Ylkä ja morsianta, Cuin Taiwan
Tawaroita, Cokowat isellensä, Jo wihil
mennesänsä.

11. Kas ne on walitut, Ja Isäld hangi-
tut, Morsiamex yljän pyhän, Poikans JEs-
susen hywän, Cuin kihlaus kaitill kannoi,
Werens ja hengens annoi.

12. Ah! Kallist morsianta, Jokaisa Sie-
lua, Joit ylkä tahdoi mara, Meljät kynnend
astaita, Ne omarens waan tietä, Joil kih-
laus tallel löytä.

13. Ettem nyt ruostusta, Synneillä saastu-
ta, Cuing ne sitt yljäl kelpa, Coss häjyn
kans tek welka, Perkelen portton makais e-
pänskon huora salas.

14. Mut uskowainen koht, Christuren
mor-

morsian tott, Jesuren rinnoil makaa, Cui
nr Johannes waka, On suurest wakutettu,
Sulamith armoitettu.

15. Sentähden häihinä, Jesusta myötän-
sä, Pyytävät wierahari, Arourens ihanari,
Min koko elämäsi ijäti pysymäsi.

16. Niit Jesus sunapi, Cui hanes py-
hyi, Ja armoin heitä otta, Jos oikias uskos
totta, Ehi händ awioskäskys, Tietävät hen-
ges larnns.

17. Joka heit opetta, Tunnoisa muistut-
ta, Ett toinen toistans kohtaan, Christurent
mieli hohhta, Kehoiturilla hywill, Joit HER-
ra laina pyhill.

17. Se autuas ylkämies, On sunat mor-
sian myös, Cui Jumalatsans tietä, Näiden e-
destä kiittä, Mlistä kumioitta, Nr oikia pariskunta.

19. Ett ombi lunastet, Waaroista pelastet.
Wihollisista wiekkaist, Cui tahto poiki kat-
kaist, Ylkänsä rakkaudest, Jesuren hartaudest.

20. Jota teil toiwotan, Päätdrex ilmoitan,
Mial ja Morsiamelle, Ett Taiwan Tawarat
Teile, Tulisit parhammari, Sydämme
kallimmari.

21. Nyt Jesus ilonne, Olkohon osanne,
Ett hän ols kaikki kaikis, Sielun elämä rai-
tis, Täsi ja Tulewaises, Taiwahas ijät uudes.

Neljäs Wirsi.

Woijatan kuin: Pois makia mailma jää 20.

v. I.

Suinga iloinen, on Jesus Sielullen,
25, Se

Se kaikkein ihanaisin, Oi ylkä kaunukaisin,
Min ylös muita kaikki, Ah sit suurt iloo rakkii.

2. Sydämmell otollist, Ett on häll JEsus
is, Sielunsa sulha jalo, Ihana lämmin wa-
lo, Niin ett pois sulä rauke, Ja rakkau-
dest halke.

3. Tahto pois pakahdu, Nähtäväst wa-
wahu Rakkauun tunnosta näänty, Ihneisest juur
niin pöörty, Cuin Pietar Taborin wuorell,
Eost JEsuren kans puhell.

4. Ei hän muut halaja, Cuin Taiwaas
astua, Sioka et ylkä jouduis, Armos hand
pojes noudais, Siel ombi menons aina, Ett
mailmas on häll waiwa.

5. Sentähden usiast, Morsian hartahast,
Ylkänsä perään itke, Henges sala mond het-
te, Päiwälläettätyöllä, Sydämes tähdell työllä.

6. Sano niin suruisans, Tot Salomonin
kans, Olettek armastani, Nähnet mun JEs-
sustani, Jo taas muld itzens salais, Jost Sie-
lun ombi sairas.

7. Sill mitt on morsiamest, Joll ei oll
ylkämiehest, Niin ei oll tunöskan minust, Et-
len mä ehi JEsust; Ah! Itäwöizzen kowin,
Ett hän weis Häittens-Salin.

8. Sentähden odotan, Owens pääl kolku-
tan, Min rukouksen kansa, Kyll kerran aika-
nansa, Hän anda mulll wiel palkka, En a-
nomasta lakka.

9. Ennen kuin wastapi, JEsus ja sanopi,
Etös jo sitä tiedä, Etten sua kanwan pida,
Murhees ja odoturees, Pnsy waan rukoures.

10. Sit.

10. Sitte sua rakkaasti, Tuuldele laupiaasti,
Tuins huudat tngö Isän, Niin hengens kans-
sa pyhän, On parhällans juur liki, Sydä-
mes kuin työt teki.

11. Tykönä. Sieluisen, Siit mahdat sinä
sen tosin nimmarta wisust, Ettet sä ilman
JEsust halais, Jkawoits kaipais, Jollei siel
asus jatais.

12. Juur sisäll Sydämmes, Luke sun ky-
neles, Suo halun riendamahan, Tngönsä pyh-
tamahan, Ah tunneks rackautta JEsuren
palamutta.

13. Tuin Sinua Koulufans, Pitäpi opi-
sans et mahdat uskon kansa, Odotta lupau-
stansa, Sill häll on rackaus myötäns, Se
näky armo työstäns.

14. Jost morsian ilolla, Mielellä rohkiassa,
Sanopi kaiken kuullen, Ah! Paras osa mul-
len, Sain nliis maan ja Taiwan, Suur ki-
tos JEsu aiwan.

15. Sieluni sulha sull, Haawoissas JEsu
mull, Dmbi juur hyvä olla, D! Jos jo sai-
sin kuulls, Tull kruunus ottamahan, Tawa-
ras omistaman.

Wiides Wirsi.

Weisatan kuin: Mik ombi elom tääl se.

v. I.

Sikös se oll suotuinen, Monen Sydän i-
loinen, Silloin kuin he maallisin, Wie-
dan häihin wierari.

2. Sinne kohka walmista, Hullust itzens
kauni-

kaunista, Toimen toisens kimmalla, Perkele on rinnalla.

3. Sill ett koko hangindo, Cauhi on pääll kahando, Ei näyt oikiar ihmiser, Mutta puoli perkeles.

4. Oi Suur häiten Cuningas, Biheljäisi wieraitas, Tuin niin julmat räpälet, Saatanald on saanehet.

5. Voi niit häivi ruusija, Sastaisia ilkiöjä, Joil on Ewan tyttäret, Pääns ja ruumins peitanet.

6. Oho niitä riepuja, Kikkon miehen reuhoja, Kelpa kengain pyhkeri tulen kuuman wiriri.

7. Ei näist mailma hämmästy, Baicka Taiwas läkähty, Kiroust synnin hajusta pöökänrest julmasta.

8. Sentään maata waiwatan, HERran kosto saatetan, Bihaseri Jumala, Tällä hawall uhkawa.

9. Voi suus rietas ihminen, Syndi säcki julkinen JESUS tähtes itkepi, Euca sitä surepi.

10. Pyhä hengi saatetan, Neurehtiman waditan, Colminaijas korkia, Engelit kail surewa.

11. Turhaan JESUS häihinsä, Enhu wierat tygönsä, Cost ei tahdot walmista aikans sinn hangitta.

12. Mailm on makia emända, Monell suurna estenä, Ei pääs härkäin tyköä pois, Ett waan mander kokoon tois.

13. Ei he tottel tapetust, Siitä ristin nauhitust, Joka häittens päivänä, Andoi ihens kypsendä.

14. Nutt

14. Mut o wierat surkiat, Quin tott o-
let fokiat, Cost ei kelpa herku teil, Et oll kal-
limbata meil.

15. O! Kuing olem pyörtöneet, Synnin
wimmas juopuneet, Bihan wiinast wiiri pääät,
Röykiašt eläm pelkämät.

16. Että hywin ajaisest, Monell, Käppi
mieluisest, Niin on saanet palkansa, Onnetto-
nian osansa.

17. Ei he tunne kipua, Sielu raukan ki-
tua, Ei fill oll häawatetta, Eikä usko oikiata.

18. Mitä päälle pujetaan, Costä huuttan
tulemaan häitten päivän forkiana, Alastoina
nostahan.

19. Oho suurta surua, HERRAN wihan
tulesa, Näikä jano näännyttä, Wieerain Sy-
dänd heidnyttä.

20. Onnetoin hää wäki juur, Jouko siel
on aiwan suur, Caikinaisist säädnyistä, Quin
juop häis tääl häjnyttä.

21. Nyt on tänsi muutettu, Ilo itkur jou-
tunu, Pelit parwux käändyneet, Herkut edest
jättänet.

22. Pilka sanat sakiat riwo jutut makiat
Carwahar on tulleshet, Tundoon kiini tarttunet.

23. Ja sitt parhat ystävät, Suruttomill
käändnywät wihamiehir Draakeipi, Toimen toi-
sta raasipi.

24. Lapses kån pääl wanhembains sanan
kuuljat Saarnaiains, Sano salwawaisesti, Et-
tek tehnet julmasti.

25. Jos te näitt ett alku meill, Oli ruwet
autun

autuum tiel, Cohta kitan ankaisit, HERan
hengen tukahutit.

26. Dho kowat aasiat, Ett on Taiwan wie-
rahat JEsuxelda waaditut, Nutt ei ole totellut.

27. Voi yht surkia surua, Häiten matkaa
waikia, Cuin niin kowall koittapi, Bihan
waskia soittapi.

28. Ulos suust ja Sieramist, Jos sen tun-
nos tundiis is, Tääl jo armon ajalla, HER-
ra JEsu palauta.

29. Tott he sitte wärähdais, Synnin täh-
den hyppähdais, Tulis hengen sotahan, Sie-
lujansa ruoktimaan.

30. Häis ja mualla ollesa, Rukoilisit JEs-
usta, Että henges riemuiseen, Tulis tun-
nos iloiseen.

31. Sentähden jo tutkikam, Eloomme ja
parackam, Ettem pojes palaja, Häitten hu-
onen ewelda.

32. Nouse Sielus pelasta, Bieras raucka
tulesta, Ullä jää tän notymään, Rukoil ettäs
käändymään.

33. Tulisit jo tunnosas, Julmast synnin
juorastas, Että Sielus selkiäs, Taiwan wie-
rar kerkiäs.

34. Pnyd ett JEsus kashadais, Vielä ker-
ran armahdais, Nyhäis tundos päälle niin,
Ettei sidotaisi kiin.

35. Surutoin sitt sanopi, Cuules mitt nö
kulupi, Wartia on wastawa, Ei sull päiw
oll koitawa.

36. Ah! Sä armon auringo, JEsus Sie-
lun

lun rawindo, Odot vielä wieraitas, Mui-
stut heitä ansiollas.

Kudes Wirsi.

Weisata kuin: Ole Sielun iloinen ic.

r. I.

Sutt ne oikiat wierahat, H E Krans
Häihin tulewat kunnialla kortiall,
Seiso puolell oikiall.

2. Että he tääl suuresti, Tahdoit sitä mur-
hetti, Cuin heit H E Kra ajallans, Barotti
hää waatteistans.

3. Käski niitä sowitzell, Jhe pääle kojetell,
Jos on usko oikia Sielun waate sopiwa.

4. Cuin se kunnian Cuningas, Pyhäk kor-
kendesans, Tule häihin kashomaan, Dngos
wierat walmissa.

5. Siel he owat tntywät, Pyhitetyt uskä-
wät, Wierat joil ei suututa, D! Yht suur-
ta autuutta.

6. Jost he näyttä ihanix, Keshvollisix wie-
rahix, Dhişans on merkitnyt, Pyhäl dhyl si-
weldyt.

7. Cuningahan Tyttäret wiedän wierap
Neižebet, Ulos sanomattomat, Crumut pääs
on ihanat.

8. Engellitten kallaiset, Dwat he tott wa-
kaset, Waik ei kelpa mailmal, Cuin he polke
jalkains all.

9. Hälliset hekumat, Ei heil maist, Dn kat-
kerat, Merkkö sappi haikkia, Sielun sur-
ma waikkia.

10. Ah!

10. Ah! Niill harwoil wierailla, Täällä
ombi todella murhen puku musta juur, Nu-
tuun tähden suru suur.

11. Sentään ett he muista sen, Kuningas-
han sanonen, Pelwoll, wapisturella, Ihen
wierar laitaka.

12. Wiellä nyt on sias siel, Eukku Euning-
gas ei kiel, Hengellisi waiwaisi, Jotka usko-
kaipapi.

13. Syndeins tähden sairaita, Sielus tun-
nos sokioita, Niit kuin huoka rukoile, Sa-
laisesti sanele.

14. HERRA Jesu puhdisti, Mua Syn-
dist saastaista, Walmisi häites wierari, Wah-
wisi Jesu uskooni.

15. Ett sun osallisuttees, Ansiios ja we-
rehees, Haawais sisäll päässim, Siel kuin häi-
säs lewäissim.

16. Tott sitt wisisi tiedäissim, Että wi-
mein wiedäissim, Wierahari Taiwahaan, Cai-
kein pyhäin haminaan.

17. Nutuas ihens tutkiwa, Jos hän wie-
ras oikia, Ombi omas tunnosa, Tott sitt
henges uskosa.

18. Tääl jo ain häit pitäpi, Jesuresa e-
läpi, Kawitan niin Sielusa, Juur kuin
wieras pidosa.

19. Taiwan esimausta, Salatusta manna-
sta, Jot ei muut tied yriskan, Waan se kuin
sen käsittä.

20. Tämän pidon hekkumast, Täntett on
niin runsahast, Ettei suu siit waikeene, Mlat
HERRA kiittele.

21. Ei hän taida puhu niin, Cuin tott
Sydän käsketin vielä paljo, Enämin, mutt
pois näändy raukekin.

22. Jesuren läs olemmost, Siitä suurest so-
winnost, Joka päiw on tekemist, Wihollisi
woittamist.

23. Jotka häistä estawät, Mailman ma-
kiar tekewät, Jotk ei kars woi kuullakan Tai-
wallisi puhuakan.

24. Viel se out on monelle, Lihalle ja we-
relle, Ett häis Jesus ruokana, Omillans
on herkkuna.

25. Ei sitt luondo ymmärrä, Usko sen waan
käsittä sois ett häis nuis tiloisa tutkitaisin
joukoisa.

26. Jesust Sielun elämä, Joka niis on
wäkewä, Jotka iso janopi, Syndiäns an-
der anopi.

27. Sois ett tulis wedetyx, Pyhäin lu-
kuun päästetyx, Walittuin kans yhtehen,
Täyttämän Hää Huonehen.

28. Ei siel puntu mitäkän, Mutta hy-
wytt enätän, Raikelle Hää joukolle, Kuin
sinn hala rukoile.

29. Taiwan pöydäl wierahar, Jesurelle
ihanax Nitix welhix, Sisarix Engelein kans-
kumpanix.

30. Ah siis Jesu opeta, Meitä kaikia to-
tuta Taiwan häihin himoiheen, Uskon edest
rukoilseen.

31. Ett niin taidam tehdä koht, Kuin
meit

meit Pawal waroo tott, Työmme ruokam
juomamme teksim niineen Jesureen.

32. Kas sitt kelpaa ilon kans hangit sen
jo ajallans, Jolla ombi kuzumus, Pyhan
Hengen todistus.

33. Tott han ombi Christures sunat wie-
ras Jesures, Ei myös epäil, Hammasty,
Kosk Haa päivä ilmesty.

34. Jlost rupe langentaan jalkain juureen
Kuningan, Joukos niiden wanhinten, Mel-
jän Kolmatymminen.

35. Tähän täytn seisahda, Heikon thöni
lopetta, Sill ett olen kelwotoin, Perät san-
gen mahdotoin.

36. Mutta rakas Jesuren suo, Sun hen-
ges waloren, Minun tyhinän suurimman hei-
ko puhun maalamaan.

37. Olen heidän iloans, Taitvallista rie-
muans, Kuten siel ombi olewa, Ollis mää-
rän kaikilla.

38. Mutta HERRA Juntalan, Henges
formel Taitawan, Paina maalla Sydämeen,
Ollin' alamaisebeen.

39. Amen amen wielä niin esimaku tun-
dohin, Amen rakkain Jesurem, Tule tule
Sieluiseem.

40. Sydäimestä sanottu, Ohäl Morssial ai-
wottu, Bierahill ja kaikill muill JE-
sus toiwoturen kuul!

Se Ensimmäinen Wirsi tässä ylöspanosa,
on siinä tarkoituksessa, ja pääse kahanosa,
kokonpandu ettei ne muut tässä jälkeen seura-
waiset Wirret, ihmäillisen järjen mieliri, ih-
misille kelwaten, mutta Jumalalle Kunniaxi,
tehdnt olis, joita kaikkea wärshjä, ei yri suru-
toin siingan taida hyvärensä otta, waikka
ne Pyhän Raamatun kanssa yhtä pitäwät,
mutta pikemmin se kawala Syndän, sen osa-
rensä otta, joka ei hänen olekkan, joita sen-
kaldaisia ja muita siinä tundesattomasa syn-
nisa epäuskosa tehtyjä rikoria, niin ala HERR-
ra heille tygö lue.

Ah! Jsa anna heille anderi, sillä he owat
Sinun Poikas kyllä kallis weren hinda. Ah!
Käännä ja palauta Sinä HERRa meitä, niin
me käänttyri ja palauteturi tulemme.

Se Toimen ja Kolmas Wirsi on itse sille
luonolliselle Yhälle ja Morsiamelle, joiden
wälillä se paras ajallisten että ijankaikkisten
asiain Puhemies JESUS, hyväri laittaja, kai-
kein ensin pitäis olemaan, niin että hän saisi
itse kutakin yhteen johdatta.

Ja se Neljäs Wirsi on erinomattain siitä
Hengellisestä Morsiamesta, joka hänen Ylkän-
sä JESUREN perään, usiasti julki ja alinoma,
salaisesti ikäwöike, huoka, suree ja kaipa.

Se Wiides Wirsi, on niistä Kuningalda
löntyistä alastomista Hää Bieraista, jotka ei
ole waqtetettut sillä eläwällä viikalla ja autua-
ri

ri tekewäisellä uskolla, ja Jesuren anstion
wanhuruskandella.

Se Kuudes Wirsi, on niistä oikein mah-
dollisista ja keltwollisista Hää Bieraista, jotka
Pyhän Hengen todisturen kautta, täällä jo
armon ajasa, heidän uskonsa alkajalda ja
päättäjaldä Jesurelda pujetetut owat.

LDPPU.

Mara Kuusi Hopta ähriä Kuparirahaa.